

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 37 /2024

(Αριθμός καταθέσεως αγωγής: 133/27-7-2022)

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

(Τακτική Διαδικασία)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Ειρηνοδίκη Χανίων,
και από την Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 28^η Νοεμβρίου 2023, για να
δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Αστικού συνεταιρισμού με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και με
διακριτικό τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, επί της οδού Χ.
Σαμπάγ - Σ. Χούρι 3, και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 999538617 και αριθμό Γ.Ε.ΜΗ.
161712601000, ο οποίος εκπροσωπήθηκε στη δίκη, δυνάμει της από 09-12-2022
εξουσιοδότησης του Διευθυντή Δημόσιας Εκτέλεσης αυτού, Ιωάννη Γκιόκα (ο τελευταίος
αντλεί τη δική του εξουσιοδότηση από το με ημερομηνία 14-10-2022 πρακτικό
συνεδρίασης του Δ.Σ.), από την πληρεξούσια δικηγόρο του, του Δικηγορικού Συλλόγου
Ηρακλείου, που προκατέθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις
την 27-12-2022 (άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α' του ΚΠολΔ), χωρίς να εμφανισθεί στο
ακροατήριο (υπ' αριθμ. Η066601/24-12-2022 γραμμάτιο προκαταβολής ΔΣΗ).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED], που εδρεύει στα Χανιά, επί της [REDACTED], και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. [REDACTED] - Δ.Ο.Υ. Χανίων, η οποία εκπροσωπήθηκε στη δίκη, δυνάμει της από 27-12-2022 έγγραφης ιδιωτικής εξουσιοδοτήσεως της διαχειρίστριας της, [REDACTED] του [REDACTED] από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων, [REDACTED], που προκατέθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις την 27-12-2022 (άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α' του ΚΠολΔ), χωρίς να εμφανισθεί στο ακροατήριο (υπ' αριθμ. Ψ07056/27-12-2022 γραμμάτιο προκαταβολής ΔΣΧ).

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 27-7-2022 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης [REDACTED] αγωγή του, η οποία προσδιορίστηκε προς εκδίκαση από την παρούσα σύνθεση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δυνάμει των υπ' αριθμ. 395/28-4-2023 και 963/20-10-2023 Πράξεων ορισμού δικασίμου και Ειρηνοδίκη έδρας αντίστοιχα του Διευθύνοντος το Ειρηνοδικείο Χανίων, γράφτηκε στο οικείο πινάκιο, εκφωνήθηκε με τη σειρά της από αυτό και συζητήθηκε απόντων των διαδίκων.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς ... τα οπτικοακουστικά έργα...» (ΑΠ 114/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 350/2012 ΔιΜΕΕ 2012. 363). Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στο δημιουργό τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Ειδικότερα, το άρθρο 3 ορίζει στη μεν παράγραφο 1 τα εξής: «1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) ..., β) ..., γ) ..., δ) ..., ε) ..., στ) ..., ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή

με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ) ...», στη δε παράγραφο 2 τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Περαιτέρω, με το Ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α' 100/20-07-2017), ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα Ν. 2121/1993, ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20-03-2014) και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση, β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του. ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής

διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39..... Επιπλέον, το άρθρο 6 του ως άνω νόμου καθορίζει τα εξής: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του Ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο Ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του Ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογιών, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα». Επίσης, στο άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαίρετως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα

ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικείμενων προστασίας τους». Επιπλέον, το άρθρο 12 του ως άνω νόμου ορίζει: «1. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αναθέτουν σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της επιλογής τους να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος - μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος, ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, είτε με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Η ανάθεση γίνεται κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων του, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης. Στο δε

άρθρο 23 προβλέπεται: «2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον Ο.Π.Ι., αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον Ο.Π.Ι. και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του Ο.Π.Ι. (ΜΠρΑθ 777/2018, ΜΠρΚαστορ 48/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ακολούθως, στο άρθρο 65 του ν. 2121/1993 προβλέπεται ένα πλέγμα αστικών κυρώσεων που ισχύει ενιαία σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, χωρίς να αποκλείεται η συμπληρωματική εφαρμογή του ΑΚ. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 65 ο δημιουργός μπορεί να εγείρει αναγνωριστική αγωγή του δικαιώματος του, αγωγή για άρση της προσβολής και παράλειψη αυτής στο μέλλον, αγωγή για απόδοση του αδικαιολογήτου πλουτισμού, αγωγή για απόδοση του κέρδους και αγωγή για αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Με την προσβολή δε, θα πρέπει να θίγεται το αντικείμενο του προστατευομένου δικαιώματος, δηλαδή το πρωτότυπο "έργο", όπως αυτό εκφράζεται με "ορισμένη μορφή" (άρθρο 2 § 1). Ως προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές), εφ' όσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του υποκειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν συντρέχουν λόγοι άρσεως του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός και - θεωρητικώς - άμυνα). Το εύρος του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος κρίνεται με βάση τα άρθρα 3, 4 και 6 ν. 2121/1993. Σημειώνεται ότι η απαρίθμηση των εξουσιών στα άρθρα 3 και 4 του ανωτέρω νόμου είναι ενδεικτική. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας υπάρχει στο ίδιο ακριβώς πεδίο, στο οποίο κινείται η αποκλειστική εκμετάλλευση του έργου, έτσι ώστε το δικαίωμα αναπαραγωγής π.χ. να προσβάλλεται από εκείνον μόνον, ο οποίος αναπαράγει χωρίς άδεια το έργο, το δικαίωμα αποκλειστικής θέσεως σε κυκλοφορία να

προσβάλλεται από εκείνον που θέτει το έργο σε κυκλοφορία κ.ο.κ. Η κλασική πάντως μορφή προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, αλλά και των συγγενικών δικαιωμάτων, είναι η επανάληψη ξένου έργου, είτε πρόκειται για πιστή αναπαραγωγή του, είτε για αναπαραγωγή του με αποκλίσεις και τροποποιήσεις (διασκευή). Ειδικότερα, η προσβολή απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος, όπως το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, συνιστά πράξη παράνομη και, εφόσον γίνεται υπαίτια, συνιστά αδικοπραξία, επειδή ενέχει αφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επέμβασης δημιουργεί και την παράνομη πράξη κατ' άρθρο 914 ΑΚ και την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του ν. 2121/1993. Γενικά, ως παράνομη προσβολή ισχύει κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδεια του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που να αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Το άρθρο 65 ν. 2121/1993 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται, όπου η ως άνω ειδική διάταξη αφήνει κενά και στον βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις των άρθρων 63 επ. ν. 2121/1993. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο (σχετ. ΑΠ 872/2009 ΧρΙΔ 2010.298, ΑΠ 1493/2009 ΧρΙΔ 2010.568, ΜονΕφΘεσ 1033/2015 ΕπισκΕΔ 2015.271). Κατά τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού, δικαίωμα αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης υπέρ του δημιουργού ή του δικαιούχου του συγγενικού δικαιώματος γεννάται μόνον επί υπαιτίου προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων άλλου. Η υπαιτιότητα του υπόχρεου, τα στοιχεία της οποίας ορίζονται από τη διάταξη του άρθρου 330 ΑΚ, κατά την οποία απαιτείται δόλος ή αμέλεια αυτού, δεν απαιτείται μόνο στην περίπτωση που ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος αξιώνει, είτε την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου ή του αντικειμένου συγγενικού δικαιώματος, χωρίς άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου, είτε την καταβολή του κέρδους, που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή. Σε περίπτωση προσβολής με αντιγραφή, διασκευή ή προσαρμογή του έργου, ο δικαιούχος υποχρεούται να επικαλεσθεί και να αποδείξει το γεγονός ότι είναι φορέας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας (ενεργητική νομιμοποίηση), την ταυτότητα ή ουσιαστική ομοιότητα μεταξύ των έργων (πρωτοτύπου και προσβάλλοντος) και την πράξη προσβολής των ηθικών ή περιουσιακών εξουσιών και, εφόσον ζητεί αποζημίωση, την υπαιτιότητα και το μέγεθος της ζημίας. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης, με το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993 καθορίζεται ένα ελάχιστο όριο

αποζημίωσης, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής, που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης, που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος, ενώ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υπόχρεου, ο δημιουργός μπορεί να αξιώσει την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου, αξίωση που επιτρέπεται να σωρευτεί επικουρικά με την κατά την παράγραφο 2 αξίωση αποζημίωσης και για την περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής. Τέλος, επειδή η επέμβαση στο δικαίωμα είναι κατ' αρχήν πράξη παράνομη, ο δικαιούχος δεν οφείλει να αποδείξει το γεγονός ότι η προσβολή έγινε χωρίς την άδεια του ή ότι συντρέχει άλλος λόγος άρσης του παρανόμου. Η ίδια, δηλαδή, η φύση του απόλυτου δικαιώματος καθιερώνει ένα οιοδήποτε μαχητό τεκμήριο ότι κάθε πράξη προσβολής του γίνεται χωρίς τη συναίνεση ή άδεια του δικαιούχου και, συνεπώς, είναι παράνομη και εκείνος, ο οποίος αρνείται τη συνδρομή της προσβολής, οφείλει να το αποδείξει. Τεκμαίρεται, επομένως, η παρανομία της επέμβασης στο απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα και ο εναγόμενος προσβολέας, που αρνείται τη συνδρομή της προσβολής, διότι επικαλείται νόμιμη άδεια εκμεταλλεύσεως, θα πρέπει να ισχυριστεί, κατ' ένσταση, και να αποδείξει τα γεγονότα, που αποκλείουν τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής (ΜΕφΠατρ 197/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Ότι τα μέλη του τού έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και ότι στο πλαίσιο της εν λόγω δραστηριότητάς του, οι ως άνω του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο. Ότι, επιπλέον, ο ενάγων έχει καταστεί μέλος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς τον σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των

οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ότι ο ενάγων, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο περιγραφόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο έχει νομίμως γνωστοποιηθεί στο κοινό. Ότι η εναγόμενη, η οποία εκμεταλλεύεται, σε ετήσια δωδεκάμηνη βάση, την επιχείρηση καφέ - μπαρ - εστιατόριο υπό τον διακριτικό τίτλο [REDACTED], που βρίσκεται στα Χανιά, επί της οδού [REDACTED] επιφάνειας 180,00 τ.μ. περίπου, αν και προέβαινε, από την 01-01-2018 τουλάχιστον, μέσω της χρήσης απλών μηχανικών μέσων, σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων των εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα δικαιούχων, στα οποία (μουσικά έργα) γίνεται δειγματοληπτική αναφορά, προς το κοινό και συγκεκριμένα στους πελάτες της, εντούτοις ουδέποτε έλαβε σχετική έγγραφη άδεια προς τούτο, και χωρίς να καταβάλλει, περαιτέρω, το αντίστοιχο τίμημα. Ότι η ως άνω συμπεριφορά της εναγομένης, η οποία είχε ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοιο με το αντικείμενο και περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον αυτή δεν συντελέστηκε από τον δικαιούχο ή με την συναίνεσή του, συνιστά αντικειμενικώς παράνομη πράξη, προέβη δε σε αυτήν εκ προθέσεως, προκαλώντας στον ενάγοντα αντίστοιχη περιουσιακή ζημία αλλά και ηθική βλάβη, τελούσα σε προφανή αιτιώδη συνάφεια προς την ως άνω αδικοπρακτική συμπεριφορά. Ότι εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής των προστατευόμενων από τον ενάγοντα δικαιωμάτων, η εναγόμενη υποχρεούται σε αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμεταλλεύσεως και δη βάσει του προαναφερόμενου αμοιβολογίου. Ότι η αμοιβή αυτή για τα έτη 2018, 2019, 2020 και 2021 ανέρχεται, κατά τους ειδικότερα εκτιθέμενους στην αγωγή μαθηματικούς υπολογισμούς, στο συνολικό ποσό των 3.839,04 €. Ότι από την ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων μουσικών έργων χωρίς άδεια) υπέστη προσβολή και μείωση της φήμης, της πίστωσης, της υπολήψεως, του κύρους, των εργασιών και του μέλλοντός του, ενόψει των συμβάσεων που έχει συνάψει με συγκεκριμένους πνευματικούς δημιουργούς και με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς φορείς, βάσει των οποίων έχει καταστεί εκδοχέας των δικαιωμάτων των δημιουργών, για την ικανοποίηση της οποίας αιτείται, ποσό ύψους 3.000,00 ευρώ. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό και όσα ακόμη αναφέρει στην αγωγή του, ο ενάγων, ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει ως αποζημίωση το διπλάσιο της οφειλόμενης αμοιβής για τα έτη 2018, 2019, 2020 και 2021, ήτοι το συνολικό ποσό των 7.678,08 ευρώ, καθώς και το ποσό των 3.000,00 ευρώ ως χρηματική

ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ήτοι συνολικά το ποσό των 10.678,08 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Επικουρικά δε, ζητεί να καταδικαστεί αυτή να του καταβάλει το ποσό των 3.839,04 ευρώ κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού των άρθρων 904 επ. Α.Κ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Επιπλέον, ζητεί να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγόμενη στη δικαστική του δαπάνη.

Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας τηρήθηκε η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 3 Ν. 4640/2019 προδικασία της έγγραφης ενημέρωσης του ενάγοντος από την πληρεξούσια δικηγόρο του για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς, αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται στο Δικαστήριο αυτό (άρθρα 7, 9 εδ. α', 14 παρ. 1 περ. α', 22 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ) για να δικαστεί κατά την τακτική διαδικασία, απορριπτομένης ως νόμω αβάσιμης της ένστασης καθ' ύλην αναρμοδιότητας που προέβαλε η εναγομένη, καθώς αντικείμενο της υπό κρίση αγωγής αποτελεί η επιδίκαση αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης υπέρ του ενάγοντος εξαιτίας της υπαίτιας προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας από την εναγόμενη, κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, και όχι ο καθορισμός του ύψους της οριστικής εύλογης αμοιβής, λόγω άρνησης της εναγομένης να καταβάλει την, καθορισθείσα από τον ενάγοντα οργανισμό, εύλογη αμοιβή, που υπάγεται στην εξαιρετική υλική αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου και εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 6 και 7 του ν. 4481/2017 (βλ. ΕιρΑθ 740/2022, ΕιρΑλεξ 353/2022, ΕιρΙλίου 36/2022, ΕιρΚαλλιθ 23/2022, ΕιρΧαλανδρ 138/2021, αδημοσίευτες στο νομικό τύπο που προσκομίζονται από τον ενάγοντα, ΕιρΠατρ 111/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Είναι δε ορισμένη, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη της παρούσας, και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993, (65 παρ. 3 Ν. 2121/1993 και 904 ΑΚ όσον αφορά στην επικουρική της βάση), 2 παρ. 1, 6, 7, 12, 23 και 24 Ν. 4481/2017, 71, 57, 58, 297, 298, 346, 914 και 932 ΑΚ, 176, 907 και 908 παρ. 1 εδ. γ' και δ' ΚΠολΔ. Συνακόλουθα, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω και από την άποψη της ουσιαστικής της βασιμότητας, αφού καταβλήθηκε το νόμιμο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα ποσοστά υπέρ τρίτων (βλ. το με κωδικό 554834587953 0628 0093 e-Παράβολο, το οποίο πληρώθηκε μέσω e-banking στην ALPHA BANK στις 5-1-2023).

Από την υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΣΗ_ΕΒ_0011467_2022 και με ημερομηνία 09-12-2022
ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα

ενώπιον της Δικηγόρου Ηρακλείου η οποία ελήφθη με την πρωτοβουλία του ενάγοντος ύστερα από εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση της εναγομένης με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο (βλ. την υπ' αριθμ. 9489Δ/5-8-2022 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Κρήτης), απ' όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που οι διάδικοι νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν, είτε προς άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, απ' όσα οι ίδιοι οι διάδικοι ρητώς ή εμμέσως συνομολογούν, από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη και από τη διαδικασία γενικότερα, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Τα εν λόγω μέλη του, έχουν αναθέσει στον ενάγοντα τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο. Ο ενάγων έχει καταστεί μέλος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς τον σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Συνεπεία των ανωτέρω, ο ενάγων Ο.Σ.Δ. νομιμοποιείται στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των δημιουργών, οπότε και δικαιούται να ενεργεί δικαστικώς ή εξωδίκως στο δικό του όνομα τα δικαιώματά τους, αρκούσης της δειγματοληπτικής αναφοράς των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την εκ του νόμου προηγούμενη άδεια του ενάγοντος Ο.Σ.Δ., ενώ δεν ανταπέδωσε η εναγόμενη την έλλειψη νομιμοποίησης του ενάγοντος προς ανατροπή του καθιερούμενου από το άρθρο 7 παρ. 1 του Ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου της νομιμοποίησης του τελευταίου ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την παροχή πληρεξουσιότητας και την είσπραξη των αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία

εναγόμενη, αποδεικνύεται από το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως φωτοαντίγραφο της από 24-11-2021 απόδειξης ταμειακής μηχανής που εξέδωσε η εναγόμενη διαρκούντος του ελέγχου, καθώς και από τις εκτυπώσεις από την εφαρμογή αναγνώρισης τίτλων τραγουδιών «Shazam». Ειδικότερα, η εφαρμογή αυτή, την οποία χρησιμοποιούν οι υπάλληλοι – ελεγκτές του ενάγοντος, έχει τη δυνατότητα με τη χρήση μίας συσκευής κινητού νέας τεχνολογίας (smartphone) ή το ενσωματωμένο μικρόφωνο του υπολογιστή, να συγκεντρώνει ένα σύντομο δείγμα του μουσικού κομματιού που αναπαράγεται. Ακολούθως, δημιουργεί ένα ακουστικό αποτύπωμα με βάση το δείγμα και το συγκρίνει με αυτά που διατηρεί σε μια κεντρική βάση δεδομένων. Αν διαπιστωθεί αντιστοιχία, στέλνει πίσω στο χρήστη πληροφορίες, όπως τον καλλιτέχνη, τον τίτλο και το άλμπουμ. Στη συνέχεια, τα έργα που εκτελέστηκαν δημόσια κατά τη διάρκεια εκάστου ελέγχου, ελέγχονται από τον ενάγοντα προκειμένου να διαπιστωθεί εάν εμπίπτουν στο εκπροσωπούμενο και προστατευόμενο από αυτόν ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο. Ο ενάγων όχλησε ξανά την εναγομένη, παραδίδοντάς της το νέο με αριθμό 23263/27-6-2022 ενημερωτικό – απογραφικό δελτίο, ενώ της απηύθυνε και τις από 25-7-2022 και 26-7-2022 επιστολές οφειλής, συνταχθείσες από το τμήμα δημόσιας εκτέλεσης του ενάγοντος. Η εναγόμενη ουδέποτε εναντιώθηκε ή αμφισβήτησε το περιεχόμενο των ανωτέρω εγγράφων, αποστέλλοντας στον ενάγοντα κάποια εξώδικη δήλωση ή επιστολή διαμαρτυρίας, ούτε απάντησε στις έγγραφες επιστολές και οχλήσεις του ενάγοντος. Αποδείχθηκε λοιπόν ότι η εναγόμενη στα πλαίσια λειτουργίας της επιχείρησής της από 1-1-2018 έως 31-12-2018, από 1-1-2019 έως 31-12-2019, από 1-1-2020 έως 29-2-2020, από 1-7-2020 έως 31-10-2020, από 1-6-2021 έως 31-7-2021 και από 1-9-2021 έως 31-12-2021, έκανε χρήση συστηματικά και επί καθημερινής βάσεως του προστατευόμενου από τον ενάγοντα ξένου μουσικού ρεπερτορίου, προσφέροντας μουσική στους πελάτες της για την ψυχαγωγία τους με χρήση μηχανικών μέσων, χωρίς την εκ του νόμου έγγραφη άδεια του ενάγοντος, αν και γνώριζε ότι απαιτείται προς τούτο έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης, και κατ' επέκταση χωρίς την καταβολή της ανάλογης αμοιβής, η οποία υπολογίζεται σε εφάπαξ μηνιαίο ποσό διότι η εφαρμογή του κανόνα, ήτοι η ποσοστιαία αμοιβή, σε επιχειρήσεις όπως αυτή της εναγομένης, είναι πρακτικά αδύνατο να εφαρμοσθεί (άρθρο 32 του Ν. 2121/1993). Η εναγομένη, με την ανωτέρω συμπεριφορά της, επωφελήθηκε ως προς την επιχειρηματική της δραστηριότητα από τις παροχές αυτές προς τους πελάτες της, που συνίστανται στη δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων και εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα μουσικών έργων, αποστερώντας, παράλληλα, σκοπίμως, από τα μέλη του, κατά παράβαση των διατάξεων των Ν. 2121/1993 και 4481/2017, τα ποσά της αμοιβής/πνευματικά δικαιώματά τους. Σύμφωνα με το κοινό αμοιβολόγιο του ενάγοντος για τα έτη 2018 έως 2021, το οποίο

έχει νομίμως καταρτισθεί και γνωστοποιηθεί στο κοινό, όπως επιτάσσει το άρθρο 23 παρ. 2 του Ν. 4481/2017, η εύλογη αμοιβή που οφείλεται από επιχειρήσεις αναψυχής υγειονομικού ενδιαφέροντος (καφέ – μπαρ - εστιατόρια) που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής μόνο με απλά μηχανικά μέσα (χωρίς φυσικό πρόσωπο DJ), ανέρχεται για καταστήματα επιφάνειας 101-200 τ.μ., όπως αυτό της εναγομένης, στο ποσό των 86,00 ευρώ μηνιαίως πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ (κατηγορία Α03-ΑΜ). Με βάση τα παραπάνω, η εναγόμενη οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα ως αμοιβή τα κάτωθι ποσά: α) για το έτος 2018 (χρήση από 1-1-2018 έως 31-12-2018) το ποσό των 1.279,68 € (86,00 € X 12 μήνες + Φ.Π.Α. 24%), β) για το έτος 2019 (χρήση από 1-1-2019 έως 31-12-2019) το ποσό των 1.279,68 € (86,00 € X 12 μήνες + Φ.Π.Α. 24%), γ) για το έτος 2020 (χρήση από 01-01-2020 έως 29-02-2020 και από 01-07-2020 έως 31-10-2020, οπότε και δεν υπήρχε αναστολή λειτουργίας των επιχειρήσεων λόγω της πανδημίας του Covid-19) το ποσό των 639,84 € (86,00 € X 6 μήνες + Φ.Π.Α. 24%) και δ) για το έτος 2021 (χρήση από 1-6-2021 έως 31-7-2021 και από 1-9-2021 έως 31-12-2021, οπότε και δεν υπήρχε αναστολή λειτουργίας των επιχειρήσεων λόγω της πανδημίας του Covid-19) το ποσό των 639,84 € (86,00 € X 6 μήνες + ΦΠΑ 24%), ήτοι συνολικά το ποσό των 3.839,04 ευρώ. Η εναγόμενη αρνείται ότι κατά τα επίδικα έτη αναπαρήγαγε μουσικά έργα που εκπροσωπούνται από τον ενάγοντα, ισχυρίζεται δε ότι αναπαρήγαγε αποκλειστικά ξένα μουσικά από την πλατφόρμα μουσικής της «Soundreef», η οποία αποτελεί ΑΟΔ (Ανεξάρτητη Οντότητα Διαχείρισης) του άρθρου 4 παρ. 7 του Ν. 4481/2017 και της Οδηγίας 2014/26/ΕΕ, αδειοδοτημένη από το Ηνωμένο Βασίλειο, με την οποία είχε συνάψει διαδοχικές συμβάσεις μέσω του Πανελληνίου Σωματείου Καταστηματαρχών και Καταναλωτών Εστίασης και Διασκέδασης (ΠΑΣΚΕΔΙ). Πέραν του ότι δεν προσκομίζεται απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία διαπιστώνεται η γνωστοποίηση στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) της πρόθεσης δραστηριοποίησης στην ελληνική επικράτεια της ως άνω ΑΟΔ, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 7 του ν. 4481/2017, ο ισχυρισμός αυτός και αληθής υποτιθέμενος, δεν αναιρεί την ανωτέρω υποχρέωση της εναγομένης περί αμοιβής του ενάγοντος αφ' ης στιγμής αποδείχθηκε η άνευ αδείας του τελευταίου δημόσια εκτέλεση από την εναγομένη τραγουδιών, τα οποία ανήκουν στο προστατευόμενο και εκπροσωπούμενο από τον ενάγοντα μουσικό ρεπερτόριο. Η εν λόγω δημόσια εκτέλεσή τους επιρρωνύεται από το γεγονός ότι το κατάστημα της εναγομένης, το οποίο, όπως προκύπτει από τις σχετικές αναρτήσεις στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης «facebook», είναι καφέ – μπαρ – εστιατόριο και όχι απλό ζαχαροπλαστείο - πιτσαρία, όπως κατ' επίφαση τιτλοφορείται στην χορηγηθείσα από το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Χανίων άδεια ίδρυσης και λειτουργίας του, βρίσκεται στην καρδιά του Ενετικού Λιμένα

των Χανίων, με συνέπεια να απευθύνεται σε ευρύ κύκλο πελατών (ντόπιων και ξένων) με αυξημένες απαιτήσεις σχετικά με την ποιότητα και το είδος της προσφερόμενης για τη διασκέδασή τους μουσικής. Αντιθέτως, οι προσαγόμενες από την εναγομένη λίστες από την πλατφόρμα μουσικής της «Soundreef» αναφέρονται σε μουσικά έργα άγνωστων δημιουργών τα οποία είναι απλά ηχητικά μουσικά θέματα και δεν θα μπορούσαν από μόνα τους να καλύψουν τις προαναφερόμενες απαιτήσεις των πελατών της εναγομένης. Για μία επιχείρηση ψυχαγωγίας, όπως αυτή της εναγομένης, η οποία λειτουργεί μέχρι τις 03.00 τα ξημερώματα και μάλιστα με προσφορά -μεταξύ άλλων- και οινοπνευματωδών ποτών (βλ. αναρτήσεις του καταστήματος της εναγομένης στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης «facebook»), η αναπαραγωγή δημοφιλών μουσικών κομματιών καταξιωμένων παγκοσμίως δημιουργών, όπως αυτά που ανήκουν στο εκπροσωπούμενο και προστατευόμενο από τον ενάγοντα ρεπερτόριο, είναι ζωτικής σημασίας για την προσέλκυση πελατείας που έχει υψηλές απαιτήσεις ψυχαγωγίας, οι οποίες, όπως είναι προφανές, δεν μπορούν να καλυφθούν από απλά ηχητικά μουσικά θέματα άγνωστων δημιουργών, όπως αυτά της πλατφόρμας «Soundreef». Δεδομένης, συνεπώς, της εκ προθέσεως προσβολής, από μέρους της εναγομένης, του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας των εκπροσωπούμενων δημιουργών, η οποία προκάλεσε στον ενάγοντα περιουσιακή ζημία, τελούσα σε προφανή αιτιώδη συνάφεια προς την ως άνω αδιοπρακτική συμπεριφορά, αυτή (εναγομένη) υποχρεούται σε αποζημίωση του ενάγοντος, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993, ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής των 3.839,04 ευρώ, που όφειλε κατά τα ως άνω εκτεθέντα να καταβάλει για το είδος της εκμετάλλευσης στην οποία προέβη χωρίς άδεια. Επομένως, η εναγομένη οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα ως αποζημίωση το ποσό των 7.678,08 ευρώ (3.839,04 € X2). Με δεδομένο, λοιπόν, ότι η αποζημίωση του ενάγοντος δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της προβλεπόμενης αμοιβής, το αίτημα της εναγομένης για μείωση της ως άνω αποζημίωσης σε εύλογο ύψος εξαιτίας του αρνητικού αντίκτυπου που είχαν στη λειτουργία της επιχείρησής της α) η οικονομική κρίση, β) η πανδημία του Covid-19 και γ) οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες κατά τη διάρκεια των χειμερινών μηνών, υποκρύπτει αίτημα μείωσης της αμοιβής που αυτή όφειλε να καταβάλει στον ενάγοντα για την χορήγηση της προβλεπόμενης από τα άρθρα 13 και 14 του ν. 2121/1993 άδειας για τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων στην επιχείρησή της. Πλην, όμως, το εν λόγω αίτημα κρίνεται απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο, καθώς, αφενός μεν ο κατ' άρθρο 22 παρ. 6 και 7 του ν. 4481/2017 δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής του ΟΣΔ σε περίπτωση διαφωνίας με τον χρήστη ως προς το ύψος αυτής, προϋποθέτει ότι ο χρήστης έχει υποβάλει αίτημα για τη χορήγηση άδειας δημόσιας εκτέλεσης εκ των προτέρων και δεν έχει ακόμα προβεί στην καθ' οιονδήποτε

τρόπο δημόσια εκτέλεση των έργων, αφετέρου δε αποκλειστικά αρμόδιο για κάτι τέτοιο είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών. Σε κάθε περίπτωση, δεν αποδείχθηκε ότι επηρεάστηκε ουσιαστικά η λειτουργία της επιχείρησης της εναγομένης, είτε από την οικονομική κρίση είτε από την πανδημία του Covid-19 είτε από δυσμενείς καιρικές συνθήκες, κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα, για τα οποία ζητείται η καταβολή αποζημίωσης, ώστε να δικαιολογείται μείωση της συνηθισμένης αμοιβής που έπρεπε αυτή να καταβάλλει στον ενάγοντα για τη χρήση του εκπροσωπούμενου και προστατευόμενου από αυτόν ρεπερτορίου, λαμβανομένου υπόψη ότι κατά τη διάρκεια των επίμαχων περιόδων ούτε παρέμειναν κλειστά τα καταστήματα εστίασης ούτε απαγορεύθηκε η εκτέλεση μουσικής σε αυτά. Ακόμη αποδείχθηκε ότι ο ενάγων, συνεπεία της ως άνω παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της εναγομένης (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων χωρίς άδεια), υπέστη και ηθική βλάβη, που συνίσταται στην προσβολή και μείωση της φήμης, της πίστεως, του κύρους και της υπολήψεως του έναντι των εκπροσωπούμενων από αυτόν και συμβληθέντων μαζί του πνευματικών δημιουργών και αντίστοιχων αλλοδαπών φορέων. Πρέπει, επομένως, να επιδικασθεί στον ενάγοντα, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης, το ποσό των 300,00 ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο και δίκαιο, λαμβανομένων υπ' όψιν των συνθηκών υπό τις οποίες τελέσθηκε η ως άνω αδικοπραξία, της φύσεως του έννομου αγαθού που προσβλήθηκε και του ύψους της ζημίας, του βαθμού υπαιτιότητας της εναγομένης, καθώς και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η αγωγή -κατά την κύρια βάση της- να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 7.978,08 ευρώ (7.678,08 + 300,00), με το νόμιμο τόκο επιδικίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση (βλ. την υπ' αριθμ. 9489Δ/5-8-2022 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Κρήτης Στέλλας Αμπαδιωτάκη). Επειδή η καθυστέρηση της εκτέλεσης, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν θα επιφέρει σημαντική ζημία στον ενάγοντα, ούτε συντρέχουν εξαιρετικοί γι' αυτό λόγοι, πρέπει να απορριφθεί το παρεπόμενο αγωγικό αίτημα για κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, κατόπιν σχετικού αιτήματός του, πρέπει να επιβληθούν εις βάρος της εναγομένης, η οποία ηττήθηκε στη δίκη αυτή, θα πρέπει όμως να επιβληθούν μειωμένα, καθόσον η εν λόγω αγωγή έγινε εν μέρει δεκτή (άρθρα 106, 178 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των επτά χιλιάδων εννιακοσίων εβδομήντα οκτώ ευρώ και οκτώ λεπτών (7.978,08 €), με το νόμιμο τόκο επιδικίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και ως την πλήρη εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στην καταβολή ενός μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, το οποίο ορίζει στο ποσόν των τριακοσίων πενήντα (350,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στα Χανιά, στις 24 Ιανουαρίου 2024.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

